

*csak valami súrlódó hang
ahogy nehéz ruhákban sétáló
hölgyek szoknyájának alja
húzódik végig az intarziás
parkettán
és észreveszem hogy odafent
két akusztikai elem között
háromszögű arc figyel
egyetlen zöld szeme van
és a szája gúnyosan biggyed
egyszerre megnyugszom
nem mocorgok már
nem birizgálnak mindenféle
hangok mert zene füleimnek
a néma bizonyosság*

HALMAI TAMÁS

Hosszú Esők Kertje

*Jüe-cso sokat sétált
magában énekelve.
Hívta napfényes égtáj
s a Hosszú Esők Kertje.*

*Várta az ezerjófű
mezején ezer jótét:
lelkek, szellemek — korhű
öröklét.*

Legenda

*Jüe-cso sokat gondolt
a legendára.
Hogy a sokadalomból
csendben kiválva*

*élt valaki, az éggel
társalkodó,
beszéde szépszer,
sorsa a Jó.*

*Jött nyugatról tanulni
keleti forrást,
hosszú hegyeken túli
rövid megoldást.*

*Hírelték, megváltó volt,
Isten fia.
Mindig az útnak kell a vándort
feltámasztania.*

A bíbor fénix

*Dübög a föld, dobog a hegyek szíve.
A Sárkánykirály közeleg?
Vagy csak a híre?*

*Jüe-cso nem figyelmez a zajokra.
A Belső Csendre fülel, lelke
azt visszhangozza.*

*Az Ég Kígyója is hasztalan tekergőzik.
Egy vers tojásából kikel, és fölragyog
a bíbor fénix.*

Árnyjáték

*Árnyjátékosok jöttek
a faluba.
Jüe-cso vígan szökkent
ünnepi saruba.*

*A darab egy istenről
szólt, ki koldus lett.
Árnyból volt minden, s fényből
a díszlet.*

*Jüe-cso szívében a holtak
összes tudása egyszerre előtűnt.
Mikor a játszó megajoltak,
még mélyebbre hajolt előttük.*

